

Світло Правди *per aspera ad astra*

Газета розповсюджується

безкоштовно

«Світло Правди» №43(117) листопад 2011р. видання Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ

17 листопада - міжнародний День студента

Кожна людина, у якій би сфері вона не працювала, напевно, знає день, коли відзначається її професійне свято. Не виняток становлять і студенти, яким неодмінно відома дата їхнього «професійного» дня. І цей день - 17 листопада.

Але інколи (а то й частіше) дату знають, а історія, яка стоїть за цим днем, є маловідома.

Звичайно, що кожне професійне свято пов'язане із гарними подіями, які відбуваються у цей день. Однак не слід забувати історії...

А історія Дня студента не має нічого спільного із щасливими подіями.

Ця дата була встановлена 17 листопада 1946 року на Всесвітньому конгресі студентів у Празі в пам'ять про розправу над чеськими студентами-патріотами.

28 жовтня 1939 р. в окупованій Чехословаччині пражські студенти і викладачі вийшли на демонстрацію, щоб відзначити річницю утворення держави. Однак фашистські підрозділи розігнали

збори. Під час бійки був застрелений студент медичного факультету Ян Оплетал.

У день похорону студента (15 листопада) на вулиці вийшли сотні людей. Підсумком імпровізованої акції протесту став арешт десятків демонстрантів.

Вранці, 17 листопада, німецькі окупанти оточили гуртожитки і заарештували понад тисячу студентів. Всі вони були переправлені до концентраційного табору в Заксенхаузен. Дев'ять осіб есесівці стратили у тюремних стінах у празькому районі Рузіне...

А тепер подумаймо над тим, як у наш час відбувається святкування цього професійного дня.

Прикро, що часто події 17 листопада важко пригадуються наступного дня. Чомусь здається, що у професійний день все стає дозволеним настільки, що певні рамки не мають жодного значення.

Нехай наше святкування буде дещо іншим, можливо, більш християнським. Подякуймо у цей день Богові за можливість носити почесне звання «студент», подякуймо також батькам і викладачам, які докладають чималих зусиль, що граніт науки міг бути нами підкорений.

Нехай спогади про цей день будуть лише приємні.

Ідесь у молитвах згадаймо тих, чия смерть стала початком відзначення ДНЯ СТУДЕНТА.

Інформаційний центр Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ

Запрошуємо читачів газети «Світло Правди» стати дописувачами нашого видання. Зробімо молодіжну газету ще цікавішою! Дізнавайтеся також новини з життя молоді на сайті Молодіжної комісії:
www.mkugkc.if.ua

Якщо у вас є цікава інформація, з якою ви хотіли б поділитися з іншими читачами, то заходьте до нас у редакцію або пишіть на e-mail:
svitlopravdy@ukr.net

Висловлюємо подяку друкарні "Місто НВ" за безкоштовний друк даного номеру газети

ДРУКАРНЯ
МІСТО НВ

м. Івано-Франківськ,
вул. Незалежності, 53
тел. (0342) 55-94-93

Через 5 років в Італії аборти можуть зникнути зовсім. Не тому, що зміниться закон чи не буде охочих до переривання вагітності, але через відсутність гінекологів, які будуть готові брати участь у вбивстві ненародженої дитини.
стор. 2

Ще до недавнього часу дуже часто говорилося про те, що сучасні технологічні винаходи полегшать життя людини, всю роботу замість неї будуть виконувати роботи і машини.
стор. 3

Духовна краса була і буде вічною, вона непроминаюча, як тілесна. Вона не залежить від настрою чи фізичного стану. Духовна краса залежить лише від єдності із Богом.
стор. 4

НОВИНИ

Щонедільні зустрічі учасників ТЕЗЕ

Кожної неділі в храмі Зіслання Святого Духа (вул. Коновальця 103 б) відбувається зустріч учасників "ТЕЗЕ-2011-2012" - щорічної новорічної зустрічі молоді, яка

цього року проходить у Берліні (Німеччина) у період з 27 грудня 2011 року по 2 січня 2012 року.

Зустрічі розпочинаються Святою Літургією. Опісля учасники обговорюють різні духовні теми та організаційні моменти, пов'язані з поїздкою та участю в ТЕЗЕ.

Під час даних зустрічей молоді люди мають можливість не лише спільно молитись на Службі Божій, але також ближче познайомитися одне з одним, з програмою поїздки та отримати відповіді на запитання, які цікавлять.

Молодь запитує

Блаженнішого Святослава

«За допомогою різних засобів і проєктів я хочу контактувати з молоддю, хочу, щоб вона відчувала себе почутою Главою Церкви», - сказав в інтерв'ю Блаженніший Святослав.

Тому і першу свою аудіокнижку Блаженніший Святослав бажає підготувати для молоді. До 5 грудня 2011 року молоді люди мають змогу поставити Главі УГКЦ запитання, що стосуються моральної проблематики. Їх можна написати на скриньку molod.ugcc@gmail.com або на електронну пошту Молодіжної комісії Івано-Франківської єпархії УГКЦ svitlo_pravdy@ukr.net. Автори запитань, які увійдуть в аудіокнижку, отримають її в подарунок.

Голлівуд знімає

нові біблійні фільми

Відома студія Paramount Pictures зацікавилась темою біблійного потопу. Режисером фільму стане автор «Чорного Лебедя» Даррен Аронофські, а головну роль – Ноя, зіграє Крістіан

Бейл. Бюджет репродукції потопу - 130 мільйонів доларів. Але не варто очікувати, що сюжет фільму буде дуже біблійним, режисер щодо цього сказав: «Ной буде похмурою, складною постаттю, яка боротиметься з почуттям вини за те, що вижив у потопі. Не думаю, що потім є дуже релігійною історією. Думаю, що це міф, який став власністю багатьох різних релігій і духовних переживань».

Стівен Спілберг, Мел Гібсон і Крістіан Бейл – ось декілька з відомих імен, які будуть причетні до зйомок трьох нових високобюджетних фільмів, знятих на біблійну тематику.

У свою чергу Warner Bros планує випустити фільм «Боги і королі», який розповідатиме історію Мойсея. Стівен Спілберг сказав, що серйозно задумується над пропозицією зняти цей фільм, незважаючи на те, що працює над кількома іншими проєктами. Однак появилась інформація про те, що проєкт буде відкладено через проєкт іншого біблійного образу.

Історію Юди Макавея планує зняти Мел Гібсон ще з 2004 року. Це не подобається частині єврейських середовищ, які вважають актора антисемітом.

Італійські лікарі проти абортів

Через 5 років в Італії аборти можуть зникнути зовсім. Не тому, що зміниться закон чи що не буде охочих до переривання вагітності, але через відсутність гінекологів, які будуть готові брати участь у вбивстві ненародженої дитини. Вже сьогодні 71 відсоток лікарів відмовляють в цьому, керуючись почуттям совісті. Реально в Італії щороку роблять 115 тисяч абортів, і це справа рук 150 лікарів. Вже незабаром буде їх ще менше, бо у більшості це вже люди літнього віку. Нові покоління гінекологів майже повністю відмовляють в участі в аборті, переважно з етичних міркувань.

Реально в Італії щороку роблять 115 тисяч абортів, і це справа рук 150 лікарів.

У багатьох лікарнях, а навіть в цілих регіонах, особливо на півдні Італії, абортивні відділи вже зачинені через брак персоналу. Те саме стосується медичних академій, в яких ніхто не хоче навчати

майбутніх гінекологів, як робити аборт. "З необхідності ми вчимося одні від одних, емпіричним методом" - визнає д-р Сільвана Агатоне.

Лікарі і науковці приховують від батьків загрозу після-абортивної депресії та інших негативних наслідків такої "терапії".

Найважче сьогодні в Італії провести так званий «лікувальний аборт». Від 1981 р. італійське законодавство дозволяє вбити дитину аж до кінця восьмого місяця вагітності, якщо вона загрожує здоров'ю матері або плід не розвивається нормально. З огляду на розвиток перенатальних досліджень, з року в рік зростає замовлення цього типу "процедури". Сьогодні це 3 відсотки всіх абортів. Хоча дуже важко знайти лікарів, які хотіли б взяти в цьому участь. На думку головного італійського Товариства Католицьких Гінекологів, в питанні «лікувального абарту» існує багато недомовок. Лікарі і науковці приховують від батьків загрозу післяабортивної депресії та інших негативних наслідків такої "терапії". «У католицькій клініці Gemelli ми вибрали інший

шлях, - підкреслює д-р Джузеппе Ноя. Тут існує спеціальний відділ для смертельно хворих немовлят, в якому батьки перебувають поруч з дитиною аж до смерті. Вони також терплять, але потім є в стані розпочати життя заново», - додає д-р Ноя. Ситуація гінекологів-абортіоністів в Італії є настільки важкою, що вони створили спеціальне товариство. Вони організували в Римі свій перший конгрес. Як зазначають, битимуть на сполох і жалітимуть себе, оскільки, на їх думку, в лікарській спільноті не радють належним фахівцям. Більше того, їх засуджують за те, що вони роблять. Найгіршим для них є те, що їх професія знаходиться під загрозою вимирання. "Сьогодні нас лишилося вже тільки 150, а за п'ять років багато з нас буде вже на пенсії, і в Італії неможливо буде зробити аборт", - жаліється д-р Сільвана Агатоне, глава італійського товариства гінекологів-абортіоністів.

Інформаційний центр
Молодіжної комісії
за матеріалами інтернет-видань

Куди веде людину сучасний темп прогресу?

Ще до недавнього часу дуже часто говорилося про те, що сучасні технологічні винаходи полегшать життя людини, всю роботу замість неї будуть виконувати роботи і машини. Нам залишиться більше часу на розвиток наших стосунків в різних напрямках, як духовних, так і фізичних. Нікуди не треба буде поспішати. Та реальність чомусь стала зовсім іншою, ніж планувалось. Парадоксально, але тепер у нас чомусь ще менше часу ніж було досі. Вже непотрібно довго долати великі відстані пішки, бо є автомобіль; не треба писати листа і чекати відповіді на нього декілька тижнів, бо в нашому розпорядженні мобільний телефон, інтернет. Це зручно і швидко, та хіба у нас побільшало часу? Хіба не повторюємо самі собі: «Я не встигаю, мені бракує часу!» Але чому це так? Чому швидкість прогресу не збільшує часу на «особисте життя»?

Згадаймо закон інерції, чим більша швидкість, тим більший шлях зупинки, наші «великі швидкості» ставлять перед нами питання: «як «загальмувати», щоб чим менше спричинити шкоди?»

Найпростіше, що можна зробити – це не зменшувати швидкості, яка зрозуміло буде наростати. Та найдивніше те, що цією порадою і користуються.

Але таке рішення призводить до ще більшого браку часу і робить людину більш відчуженою, не лише до себе самої, рідних, друзів, знайомих, але також і до Землі на якій вона живе.

Землю починають сприймати не, як середовище в якому живеш, розвиваєшся і якому також потрібно давати можливість «жити і розвиватися» бо саме на ній всі етапи людського життя повторюють наступні покоління, які є людьми і заслуговують мати ті самі права, можливості і звичайно ж обов'язки.

Планета з швидкістю, яка є пропорційною до швидкості технологічного розвитку, перетворюється на сировинний придаток, з якої лише

береться і не так часто повертається. Парадоксально, але через швидкість розвитку і технологічного поступу вперед, знову ж таки бракує часу осмислити всі наслідки байдужості до неї. Швидкість заважає людині, навіть на деякий час зупинитися, озирнутися навколо себе, полюбуватися красою, чи навіть спитати самого себе: «Коли я в останнє дивився на небо?» Отож, куди веде людину сучасний темп прогресу?

www.ecoburouggc.org.ua

В Україні спостерігається збільшення кількості шлюбів та зменшення кількості розлучень. Про це нещодавно на прес-конференції заявила заступник директора Департаменту у справах цивільного стану громадян Державної реєстраційної служби України Ірина Пасічник.

За її даними, у 2011 році одружилося 189 тис. 818 пар, а розлучилось – 39 тис. 089 пар. При цьому в першому кварталі поточного року було зареєстровано 45 тис. шлюбів, у другому – близько 50 тис., а в третьому – 95 тис. шлюбів.

Як зазначила І. Пасічник, кількість одружень, зареєстрованих протягом неповного 2011 року, лише на 1,5 тис. менша, ніж за весь минулий рік (у 2010 р. - 191 тис. 250 шлюбів), натомість кількість розлучень за три квартали 2011 року не

Українці стали частіше одружуватися і рідше розлучатися

становить і половини розлучень за весь минулий рік (у 2010 р. - 88 тис. 337). Також вона зауважила, що в західних регіонах населення частіше одружується і рідше розлучується.

У свою чергу, провідний науковий співробітник Інституту демографії та соціальних досліджень імені М.В.Птухи НАН України Людмила Слюсар повідомила, що останнім часом підвищився вік українців, які беруть шлюб. Так, середній вік жінок, які брали перший шлюб, у 2010 році, - 24 роки, середній вік чоловіків - 26-27 років, тоді як у 1989 році цей показник становив 22 роки - у жінок та 24 роки - у чоловіків. Така тенденція, на її думку, пояснюється бажанням молоді здобути освіту та опанувати професію ще до вступу у шлюб.

При цьому Л. Слюсар зазначила, загалом українці беруть шлюби раніше, ніж європейці.

Також вона повідомила, що ще 10-12% пар називають себе подружніми, але не

узаконюють своїх стосунків.

Водночас соціолог зауважила, що 40% шлюбів, зареєстрованих на території України, розпадаються. За її словами, найчастіше причиною розлучень стає відсутність взаєморозуміння з партнером, а у кожному п'ятому випадку шлюб розпадається через проблеми із алкоголем у чоловіків.

Згідно зі статистичними даними, які навела Л.Слюсар, спостерігається два основних типи сімей, які подають на розлучення: пари, які прожили у шлюбі до трьох років, і пари, які прожили у шлюбі понад 15 років.

Як повідомила науковець, за кількістю розлучень Україна посідає друге місце в Європі (після Росії). Проте, за її словами, ця тенденція змінюється в бік зменшення кількості розлучень: певним "амортизатором" виступає схильність молодих пар вступати у "громадянський шлюб" перед тим, як узаконити свої стосунки.

www.dyvensvit.org

Кожна жінка хоче, щоб на неї звернули увагу, або про те, чим Марія привернула увагу Бога?

Привернути увагу на себе – це притаманно, мабуть, кожній жінці. Дехто пояснює це потребою, а хтось каже, що це є жіноча слабкість. Залишається проста правда, що жінка без уваги почуває себе погано, тому робить все, щоб на неї звернули таки увагу.

Одяг, поведінка, мовлення, жести і все інше, чим є жінка, часто використовуються, щоб підкреслити свою присутність

Сім'ї розпадаються. А де ж є жінка? Де ж є та краса, що має рятувати? Така краса часто рятує себе, і осудити за це не можна, але запитати потрібно: чому ця краса не врятувала інших, які тепер стали загрозою для її знищення? Щось тут не так...

“Він зглянувся на покору слугині своєї. І ублажатимуть мене всі

роди”.

у цьому багаточисельному суспільстві. Хтось хоче привернути на себе увагу, а хтось хоче лише нагадати про свою присутність. Це природно підкреслити зовнішністю, поведінкою своєю особливостями. А неприродно є, коли через страх, щоби не залишитися незауваженим чи забути, людина йде на будь-які кроки.

У сьогоденному суспільстві, де акцент ставиться на економіці, і в якому жінка вважається захищена законом, насправді можемо прослідкувати делікатне використання жіночої слабкості в економічній сфері. Вистачає поглянути на рекламні оголошення, на яких присутність жіночого тіла є майже обов'язковою для привернення уваги на товар.

Пропаганда зовнішньої краси деколи зводить до крайності, як ми кажемо, “найкращу половину людства”. Гасло “Краса врятує світ” стало багатозначним і кожен підказує своє розуміння цього прекрасного слова “краса”.

Коли красиво, тоді і притягаюче. А коли не має часу, щоб витворити це красиве? Коли це не вигідно, а можливо і збитково? Дехто вирішив цю дилему, зупиняючись на слові “притягаюче”. Експерименти підтвердили те, що коли запропонувати щось, що привертає увагу відразу і сказати, що це модно і стильно, то клієнти приймають це поняття краси, навіть, якщо багатьом людям це не до вподоби. Тому, якщо така краса врятує світ, то хочеться запитати: врятує від чого?

Поглянувши на сучасну жінку, знову себе запитуєш: від чого така жінка може спасти? Чи може вона захистити своїх дітей, свого чоловіка, свою сім'ю від справжніх ворогів сімейного життя?

Пригадуєте ці рядки із Євангелії? Їх чуємо кожного разу в часі Молебня до Богородиці. Це Марія, мати Ісуса, свідчила про себе. Вона немов хвалиться, що Бог поглянув на неї. Вказує причину: на покору. Бог вибрав Діву за матір для Свого Єдинородного Сина не за ознакою краси, достойності чи багатства. Звернув Свою увагу і вибрав її, бо була покірна.

Так і є. Боже Слово каже: «Бог гордим противиться, а покірним дає благодать» (1 Пт. 5: 5).

Жінка-християнка залишається бути жінкою і вона має жіночі слабкості, і вона теж потребує уваги. Коли жінка є покірна і духовна, хочеш чи не хочеш, вона буде зауваженою. Можливо, не відразу це буде, бо покірна жінка відрізняється від “вискокки”, яка хоче блиснути своєю, так званою, “привабливістю” і не на довго.

Духовна краса була і буде вічною, вона непроминаюча, як тілесна. Вона не залежить від настрою чи фізичного стану. Духовна краса залежить лише від єдності із Богом.

Марія та інші жінки Нового Заповіту привернули увагу Бога і всіх, хто прийняв християнство. Вже понад дві тисячі років життя таких людей ставлять у приклад, пишуть ікони і величають у молитвах та співах. Наслідуючи їхній спосіб життя, багато знайшло спасіння для себе і для інших, хто був поруч із ними.

Така краса дійсно є приваблюючою і така краса дійсно може врятувати світ.

Але чи приймуть таку красу сучасні дівчата, жінки і старші?

о. *Vimaliū* ТАРАСЕНКО
www.rozdum.org.ua

Притча про ДВОХ НЕМОВЛЯТ

У лоні вагітної жінки розмовляють двоє немовлят. Одне з них – віруюче, друге – ні.

Невіруюче немовля: -Ти віриш у життя після пологів?

Віруюче немовля: -Звичайно, так. Усім зрозуміло, що життя після пологів існує. Ми тут для того, щоб стати достатньо сильними і готовими до того, що нас чекає потім.

Невіруюче: -Це дурниці! Ніякого життя після пологів бути не може! Ти можеш собі уявити, як таке життя могло б виглядати?

Віруюче: -Я не знаю всіх деталей, але вірю, що там буде більше світла і ми, можливо, будемо самі ходити і навіть їсти своїм ротом.

Невіруюче: -Яка маячня! Неможливо самому ходити і їсти ротом! Це взагалі навіть смішно! У нас є пуповина, яка нас годує. Знаєш, я хочу тобі дещо сказати: неможливо, щоб існувало життя після пологів, тому що наше справжнє життя – пуповина – і так вже занадто коротке.

Віруюче: -А я впевнений, що воно можливе. Усе буде просто трохи по-іншому. Це можна собі уявити.

Невіруюче немовля: -Але ж звідти ще ніхто і ніколи не повертався! Життя просто закінчується пологами. І взагалі життя – це одне велике страждання у темряві.

Віруюче: -Ні, ні! Я точно не знаю, як буде виглядати наше життя після пологів, але насамперед ми побачимо маму, і вона попіклується про нас.

Невіруюче: -Маму? Ти віриш у маму? І де ж вона?

Віруюче: -Вона всюди, навколо нас, ми в ній перебуваємо і завдяки їй рухаємося і живемо, без неї ми просто не можемо існувати.

Невіруюче: -Повна маячня! Я не бачив ніякої мами, і тому очевидно, що її просто немає.

Віруюче: -Не можу з тобою погодитися. Адже, коли все навколо затихає, можна почути, як вона співає, і відчути, як вона гладить наш світ. Я твердо вірю, що наше справжнє життя почнеться тільки після пологів. А ТИ?